

РЕШЕНИЕ

№ 4961

гр. София, 17.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 17.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **1891** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Ж. Л. Б. от [населено място] срещу заповед № П1- 1172 от 12.12.2012 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане” – О., потвърдена с решение № РД – 01 – 51 от 05.02.2013 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. град.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като се твърди, че неоткриването на жалбоподателя на постоянния му адрес не е основание да бъде отказана помощ за отопление. Оспорващият посочва, че се е явявал в срок на поставените на жилището му уведомления от служители на ДСП – О., което не е посочено в изготвения социален доклад. Твърди, че многократно е искал, но социалният работник не е определил ден за посещение на жилището.

Ответникът – директорът на дирекция “Социално подпомагане” – О., чрез процесуалния си представител юрк. Л., изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

Подадена е от Ж. Л. Б. молба – декларация вх. № П1 - 1172 от 03.08.2012 г. до директора на дирекция “Социално подпомагане” – О. с искане за отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия. Лицето е декларирало, че е пенсионер, несемеен, с месечна инвалидна пенсия в размер на 100,86 лева, не притежава

недвижими имоти, обитава жилище, което се състои от 3 стаи и не е негова собственост.

Изготвен е социален доклад от социален работник при ДСП – О. от 21.08.2012 г. (л. 71 от делото), в който е посочено, че на 08.08.2012 г. социален работник от дирекция „Социално подпомагане“ - О. е посетил постоянния адрес на кандидата за извършване на социална анкета, но същият не е бил открит на декларирания адрес. Оставено е уведомление по образец, с определен 3-дневен срок за явяване в ДСП - О. за справка, в който срок лицето се е явило. На 20.08.2012 г. е извършено повторно посещение на адреса, като поради неоткриването му е оставено уведомление. Б. се е явил в дирекцията за справка на 21.08.2012 г. Поради неосъществено посещение в дома на жалбоподателя и невъзможността да бъде изготвена обективна социална оценка, със социалният доклад е направено предложение за отказ за предоставяне на помощ.

Със заповед П1-1172 от 27.08.2012 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - О., на лицето е отказана целева помощ за отопление по Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика за отоплителен сезон 2012/2013 г. Заповедта е обжалвана пред горестоящия административен орган. С решение № РД 01-372 от 24.09.2012 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане - С.-град заповед № П1-1172 от 27.08.2012 г. е отменена, а административната преписка е върната на дирекция „Социално подпомагане“ - О. за преразглеждане и издаване на нов административен акт.

Със заповед П1-1172 от 29.10.2012 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - О., на лицето повторно е отказана целева помощ за отопление по Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. на основание чл. 27, ал. 1 от ППЗСП във връзка с чл. 4, ал. 3 от наредба РД07-5/08г., тъй като жалбоподателят не е намерен при посещения на адреса. В хода на проведеното административно производство е издадена заповед № РД 09 143/25.10.2012 г. на директора на ДСП - О. за провеждане на социална анкета от социални работници в дома на Ж. Б.. Видно от приложени по делото протоколи, посещения на декларирания адрес били извършени от социални работници на 25 и 26.10.2012 г., при които лицето не било намерено. В доклад от 29.10.2012 г., подписан от социални работници П., С. и С. е посочено, че Б. се явил в ДСП – О. на 26.10.2012 г., като му било предложено в негово присъствие с предоставен служебен автомобил комисията да извърши посещение в дома му, но той отказал.

Заповед № П1-1172 от 29.10.12г. е обжалвана пред горестоящия административен орган. С Решение № РД 01-573 от 28.11.2012 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане - С.-град, заповед № П1-1172 от 29.10.2012 г. е отменена повторно, тъй като не е изготвен социален доклад по образеца на Приложение № 2 към чл. 27 от ППЗСП.

Изготвен е социален доклад от 12.12.2012 г. (л. 94 от делото) от социален работник при ДСП – О., в който са посочени следните данни, установени в хода на административното производство: Ж. Л. Б. е неженен, регистриран е в дирекция „Бюро по труда“ на 11.04.2012 г., декларирал съжителство със сестра, която не желае да предостави лични данни. В хода на административното производство е представено ЕР № 0469/28.05.2012 г., с което е установена 50% трайно намалена работоспособност на Ж. Б., което е отменено и върнато за ново освидетелстване на лицето. Констатирано е, че общият доход на лицето за предходния месец е 91,44 лв. от пенсия. Б. декларирал, че живее в жилище, състоящо се от 3 стаи, което не е негова

собственост, което според отбелязването в социалния доклад отговаря на изискванията за подпомагане. Посочено е, че при извършени справки в имотен и търговски регистър не били установени вписани данни за лицето. В дома на жалбоподателя били извършени посещения с цел събиране на необходимата информация за изготвяне на социална анкета съответно на 05.10.2012 г., на 25.10.2012 г. и на 26.10.2012 г., при които той не бил открит. Според изложеното в доклада, Ж. Б. се явил в ДСП – О. на 26.10.2012 г., като му било предложено в негово присъствие с предоставен служебен автомобил социални работници да извършат посещение в дома му, но той отказал.

С оспорената в настоящото производство заповед № П1- 1172 от 12.12.2012 г., издадена от директора на дирекция „Социално подпомагане” – О., на Ж. Л. Б. е отказана целева помощ за отопление за отоплителен сезон 2012/2013 г., с мотиви, че лицето не е немерено на постоянния му адрес, поради което не е налице възможност за извършване на обективна социална анкета и изготвяне на социален доклад по чл. 27, ал. 1 от ППЗСП и във връзка с чл. 4, ал. 3 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 16.01.2013 г., видно от приложената по делото пощенска разписка. С решение № РД – 01 – 51 от 05.02.2013 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. град жалбата на Ж. Б. срещу заповед № П1- 1172 от 12.12.2012 г. е отхвърлена.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата, представени от жалбоподателя и с административната преписка. По делото е приложена молба от 08.08.2012 г. (л. 42) от Ж. Б. до Р. С., в която лицето е поставило въпроси свързани с посещенията на социални работници в дома му, с това в какво се състои справка при явяването му в ДСП на основание чл. 27, ал. 3 ППЗСП и следва ли социалният работник да определи деня, в който ще извърши посещение. В отговор, до жалбоподателя е изпратено писмо от директора на Р. С. изх. № 94ЖЖ/7 от 24.08.2012 г., с което са разяснени действията, които се извършват от социалните работници след подаване на молба-декларация за социално подпомагане, както и причините, поради които не може да бъде определен конкретен ден за извършване на посещение на адрес за социална анкета – ангажираност на социалните работници и необходимост от извършване на посещение без предупреждение, поради характера на обстоятелствата, които се установяват при проверката. Установява се от представените по делото доказателства, че молби с подобни въпроси от жалбоподателя са отправяни до Р. С., на които е предоставен писмен отговор, в период преди подаване на процесната молба-декларация от 03.08.2012 г., поради което същите не следва да се обсъждат в настоящото производство. Установява се, че с писмо изх. № 07/0125 от 06.11.2012 г. директорът на ДСП О. е поискал от кмета на район П. СО предоставяне на информация за собствеността на жилище, находящо се в [жк], ул. В., в което молителят е декларира, че живее постоянно. В отговор, с писмо изх. № 0702-43/20.11.2012 г. (л. 91) от кмета на район П. до директора на ДСП О. е посочено, че съгласно съхраняван в архива на район П. договор, жилището посочено от жалбоподателя като постоянен адрес е продаден от държавата на родителите на жалбоподателя.

В хода на съдебното производство са изслушани свидетелските показания на свидетелите Д. Х. С. и Д. Б. С., които в по-голямата им част, съдът кредитира като последователни, непротиворечиви и съответстващи на приетите по делото писмени

доказателства. От показанията на свидетелките – социални работници в ДСП – О., се установява, че свидетелката С. е работила с жалбоподателя във връзка с подадените от него молби от м. юли и м. август 2012 г., а свидетелката С. я е придружавала при повечето от извършваните посещения на адреса на жалбоподателя. След подаването и на двете молби С. извършила по две посещения на декларирания адрес, но Б. не бил открит. След всяко посещение на адреса от социални работници, жалбоподателят се явявал в дирекцията, но не обяснявал защо не допуска служителите в дома си. През м. октомври при поредно посещение на адреса жалбоподателят не бил открит, но след явяването му в дирекцията свидетелките му предложили със служебен автомобил в момента да бъде извършено посещение на жилището му, но той отказал и си тръгнал. Свидетелката С. не дава конкретен отговор на поставения въпрос дали Б. е поискал от нея да му бъде определен ден за извършване на посещение, като заявява първо, че не е правил такова искане, след която заявява, че не знае и че не би могла да определи конкретен ден. Свидетелката С. заявява, че не си спомня, но най-вероятно жалбоподателят е поискал да бъде определен конкретен ден за посещение на дома му. При така установената фактическа обстановка съдът формулира следните правни изводи:

Жалбата до съда е подадена в 14 - дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган – директорът на дирекция Социално подпомагане – О., съгласно правомощията по чл. 28 от ППЗСП и чл. 4, ал. 4 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. и в предписаната от закона форма.

Въз основа на приетите по делото доказателства съдът констатира, че в хода на административното производство са допуснати нарушения на административно-производствените правила, а заповедта е издадена в нарушение на материалния закон.

В чл. 12, ал. 1 от Закона за социалното подпомагане е предвидена възможност за отпускане на месечни, целеви и еднократни социални помощи, като условията и редът за предоставянето на целевите помощи за отопление се уреждат с наредба на министъра на труда и социалната политика (чл. 12, ал. 4 З.). Социални помощи се отпускат след преценка на: 1. доходите на лицето или семейството; 2. имущественото състояние; 3. семейното положение; 4. здравословното състояние; 5. трудовата и учебната заетост; 6. възрастта; 7. други констатирани обстоятелства (чл. 12, ал. 2 от З.).

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на молбата-декларация е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и 11 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП).

Фактите и обстоятелствата от значение за заявеното право на социална помощ следва да бъдат установени в срок до 20 дни от подаването на молбата-декларация от социален работник, който извършва социална анкета в дома на лицето или семейството по постоянен адрес и изготвя социален доклад съгласно приложение № 2 (чл. 27, ал. 1 и ал. 2 ППЗСП). Разпоредбата на чл. 8 от ППЗСП също предвижда, че социалната анкета се извършва на посочения в молбата-декларация постоянен адрес.

"Социална анкета" е дейност по установяване наличието на условията за упражняване на правото на социално подпомагане, извършена от социални работници в Дирекция "Социално подпомагане", която се изразява в проверки в дома на лицето и/или семейството, в проучване на документация и събиране на информация (§ 1, т. 11 от ДРА на З.). Следователно, извършването на социална анкета в дома на кандидата е императивно нормативно изискване, от което законът не допуска изключения.

В процесния случай, постановеният с оспорената заповед отказ за отпускане на целева помощ за отопление е мотивиран с невъзможността социалната анкета да се изготви в дома на жалбоподателя, след многократни посещения на постоянния му адрес. От представените по делото писмени доказателства, които не са оспорени от страните, се установява по категоричен начин, че социалните работници са изпълнили задълженията са по чл. 27, ал. 1, 3 и 4 ППЗСП, като са извършили две посещения на посочения в молбата-декларация адрес, при които лицето не е било открито. По безспорен начин е установено, че жалбоподателят е изпълнил изискванията на чл. 27, ал. 4 и 5 ППЗСП, като след всяко поставено уведомление на адреса от социални работници се е явявал „за справка” в ДСП О.. Въз основа на приетите по делото писмени и гласни доказателства, в т.ч. разменената кореспонденция между оспорващия и Р. С. (л. 41 – л. 47 от делото), се установява, че Б. е поискал от социалните работници да бъде определен конкретен ден за извършване на посещение в дома му, което искане не е било удовлетворено. Във връзка със становището на процесуалния представител на ответника, че посочването на конкретен ден за посещение би могло да пречат извършването на обективна проверка, следва да се посочи, че в приложимите нормативни актове не е налице изискване посещението в дома на молителя да бъде извършено внезапно, без предварително предупреждение. Не е налице изискване и не може да се очаква от лицата да бъдат на непрекъснато разположение на социалните работници, за да може да се проведе с тях необходимата социална анкета. Налице е нормативно изискване единствено относно мястото, на което следва да се извърши социалната анкета, но не и относно начина на обезпечаване на лицето за провеждането ѝ. Същевременно, следва да се посочи, че извършването на посещение в дома на лицето е императивно изискване на чл. 8 и чл. 27, ал. 2 от ППЗСП и е необходимо с оглед изготвяне на обективна социална анкета и установяване наличието на условията за упражняване на правото на социално подпомагане, предвидени в чл. 12, ал. 2 от З. и чл. 10 от ППЗСП. Извършване на посещение в дома на лицето е и в негов интерес предвид обстоятелството, че това нормативно изискване е императивно и изпълнението му би допринесло за установяване изпълнението на условията за упражняване на правото на социална помощ и съответно отпускане на търсената помощ. Ето защо, при явяването на жалбоподателя в ДСП – О. социалните работници е следвало да уточнят дата за провеждане на социалната анкета в дома на жалбоподателя, за да може административния орган законосъобразно да се произнесе след това по направеното пред него искане.

Оспорената заповед е издадена и в нарушение на материалния закон. Ненамирането на лицето на посочения постоянен адрес при направени посещения в два последователни дни в течение на установения 20-дневен срок не представлява материалноправно основание за отказ за отпускане на социална помощ по смисъла на чл. 12, ал. 2 З.. Неоткриването на лицето на адреса не е основание да бъде отказана помощта и съгласно чл. 27, ал. 5 ППЗСП, според който неявяването на лицето за

справка в дирекция "Социално подпомагане" е основание социалният работник да направи мотивирано предложение за отказ поради невъзможност за извършване на социална анкета. В случая е безспорно установено, че жалбоподателят се е явявал в ДСП –О. след всяко поставено уведомление.

С оглед гореизложеното, оспорената заповед като незаконосъобразна следва да бъде отменена. Делото като преписка следва да бъде върнато на директора на ДСП – О. за произнасяне по подадената от Ж. Л. Б. молба – декларация вх. № П1 - 1172 от 03.08.2012 г. след изпълнение на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени с настоящия съдебен акт.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София град, 3 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на Ж. Л. Б., заповед № П1- 1172 от 12.12.2012 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане” – О., потвърдена с решение № РД – 01 – 51 от 05.02.2013 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. град.

ИЗПРАЩА делото като преписка на директора на дирекция „Социално подпомагане” – О. за произнасяне по подадената от Ж. Л. Б. молба – декларация вх. № П1 - 1172 от 03.08.2012 г. след изпълнение на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени с настоящия съдебен акт, в 14-дневен срок от получаването му.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: